

A L B E R T O B A C O I

Mierea Pământului

Documentul 6

Anexă scrisă în completarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Data apariției: 2023

GGKEY:00RLBQPQ0YS

Contact

Mobil: +40 720 897 250

e-mail: contact@vorbindcudumnezeu.com

vorbindcudumnezeu.com

Copyright © 2024 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

Cuvânt de Început

Dacă obișnuiești să privești cerul, ai șansa să beneficiezi de toate comorile ascunse, care nu pot fi exprimate prin cuvinte; de aceea vom ocoli lăudatul. Curioșii au șansa să se convingă singuri, cunoscătorii ale căror inimi au fost alinate știu deja.

Mulți asistă în fiecare duminică la slujba de dimineață, salutând dumnezeul umanizat, care nu are niciun efect pozitiv asupra sufletului. Puțini sunt aceia care Mă poartă în inimă tot timpul și Mă iubesc așa cum Mă iubești tu. Milioane de oameni din toată lumea ascultă predicile pastorilor și recită aceleași versete biblice, pentru a Mă înduioșa, și se roagă să le meargă bine. Adulții atrag atenția copiilor, zicând că Hristos a murit pentru păcatele lor pe cruce, în chinuri groaznice, iar cei mici îi cred, se înspăimântă și cântă cu mai mult zel. În ciuda acestei afirmații niciunul, preot, pastor sau predicator, nu cunoaște adevărata semnificație a sacrificiului, căci nu l-a trăit.

Eu nu am nevoie de oameni care sunt buni unii cu alții doar duminica sau de sărbători, dar care, odată ajunși acasă, uită tot și nu le mai pasă nici măcar de propriile suflete. Pe Mine nu Mă înduioșează robii care țin post și se închină la fiecare colț, pentru că se tem de Mine ca de un tiran. Căci aceasta este prostie și nu credință. În calea voastră spre mântuire, religia vă împiedică.

Eu ajut oamenii care Mă poartă în inimă de bunăvoie, fără să urmărească ceva, care au înțeles că acesta este modul natural de a trăi și că toate sacrificiile făcute pentru Mine sunt, de fapt, daruri pentru ei înșiși. Vreau ca oamenii să Mă cunoască așa cum cunosc un prieten, alături de care descoperă splendoarea vieții, bucuria eternă și dragostea nesfârșită.

Ceea ce și-au pierdut curajul chiar și să-și imagineze, astăzi absolvenții trăiesc pe propria piele, fie că este vorba despre înțemeierea unei familii, ridicarea unei case, o călătorie la capătul lumii sau un sentiment. Eu sunt izvorul tuturor posibilităților tale și peisajul care te înconjoară, păsările care îți cântă, oamenii cu care interacționezi.

Chiar și ultima rămășiță de răutate ascunsă în inima omului va fi scoasă la lumină și nimicită. Acum știți de unde provine presiunea care pare să le ia mințile tuturor. Omenirea este purificată printr-un foc angelic, invizibil, dar profund resimțit. La început, procesul vă ia bucuria, apoi vă pierdeți vitalitatea și muriți, dar la final înfloriți.

Dacă veți lua măsuri în încercarea de a evita transfigurarea divină, veți înnebuni la propriu. Dacă Mă veți ruga să îndepărtez paharul amărăciunii de la voi, la sfârșitul vieții veți regreta. Cei care cred cu adevărat că lucrez pentru binele vostru suprem vor triumfa. Am pregătit pentru voi beatitudinea. De aceea înțelept și drept este să vă bucurați de viață, în ciuda provocărilor pe care le întâmpinați. Nu judecați momentul, treceți prin el și nimic rău nu vi se va întâmpla.

Cum ar fi dacă v-ați opri pe un pod improvizat și șubred, aflat deasupra unei prăpastii periculoase, pentru a-l critica, în loc să grăbiți traversarea? Atunci ați crește gradul de risc, iar podul ar ceda sub greutatea voastră.

Învățarea este miera care vă formează și vă alină. Aceasta este școala Mea, unde Eu sunt singurul Învățător. Din ea puteți pleca oricând, fără reținere, pentru a vă trăi viața așa cum știți. Rămânând, veți descoperi, printre altele, că pedeapsa divină este doar o fantezie umană, că îmbolnăvirea trupului este o metodă de vindecare a sufletului și că moartea este o trecere insesizabilă către viața adevărată pentru care ați fost creați și pregătiți.

Nu vă îngrijorați mereu, ca și cum viața terestră ar dura o mie de ani. Ea nu se va prelungi mai mult decât aveți nevoie pentru a trece proba. Pe Pământ trăiesc nebuni care strâng avere pentru a-și asigura viitorul chiar și la șaiszeci de ani, fără să se relaxeze vreodată, apoi regretă.

Mai vreau să vă spun că, pe măsură ce veți deveni mai buni, spiritul lumii va căuta tot mai mult să vă rănească. Surprinzător sau nu, el nu este un spirit bun, căci societatea funcționează după alte principii. Din acest motiv, lumea detestă lumina și caută să o stingă. Și nu vă întristați dacă lucrurile nu vă ies din prima așa cum v-ați propus, încât să renunțați mai degrabă decât să reluați lucrul. Proiectele bune au nevoie de timp pentru a fi desăvârșite și împlinite. Ridicați-vă și luați-o de la capăt, așa am făcut și Eu de o sută de ori.

Voi sunteți asemenea unor stele care, chiar dacă s-au aprins, au nevoie de un timp pentru ca lumina lor să parcurgă distanța dintre lumi și să devină vizibile.

Influența Stelelor

Primul instrument de detectare a bolilor incurabile, cu care a fost înzestrat omul de rând, este mirosul. Prin miros, Alberto, așa cum auzi, poți recunoaște că o persoană urmează să moară în perioada imediat următoare. Aerul pe care aceasta îl expiră are un miros specific, insuportabil pentru sufletele trezite și recunoscut instantaneu.

La nivel substanțial, particulele eliminate de plămânii omului îmbolnăvit, opuse particulelor vieții, îi trădează soarta. Boala nu se abate întâmplător asupra nefericitului, ea îi pătrunde trupul treptat, din cauza comportamentului necorespunzător manifestat de-a lungul vieții. Neglijența nu are doar o natură alimentară, ci constă și în hrănirea proastă a sufletului. Prin urmare, dacă alegi cu grijă hrana pe care i-o oferi trupului, hrănește-ți și sufletul cu fapte bune. Ce om nu cunoaște că răutatea este dăunătoare celui care o manifestă și nu invers?

Dacă vei analiza cerul într-o zi în care soarele este acoperit de o pânză subțire de nori, vei observa cu ochiul liber particulele eterice inteligente despre care vom discuta în acest capitol. Ele există pretutindeni, în interiorul și în exteriorul formelor, pentru că materia le inspiră și le expiră pentru a se păstra în viață.

O primă impresie ar fi aceea că cele șapte culori sesizabile sunt efectul dispersiei luminii, cauzate de vaporii care alcătuiesc norii. Lumina este compusă din acestea, așa cum poți vedea după ploaie, la ivirea curcubeului. Cu toate acestea, Eu te îndemn spre o înțelegere mai adâncă.

Imaginează-ți Soarele natural luminând la amiază, iar în jur, în atmosferă, jocul de culori pe întinderea albastră. Soarele emana o lumină albă, strălucitoare, care nu poate fi privită. Această lumină Mă simbolizează și reprezintă Spiritul Cel Mai Complet.

În continuare, Soarele este conturat de o margine roșu-portocalie spre exterior, care se reflectă în norii apropiați. Gruparea de particule eterice angelice de culoare roșie este numită Heruvim, iar cea portocalie, care o urmează, poartă numele Serafim. În sens spiritual, perechea de culori lucrează împreună pentru a proteja Cuvântul care sunt.

Portocaliul se îmbină perfect cu galbenul, considerat coroana lui Dumnezeu. Această grupare de particule eterice angelice poartă numele Gabriel și reprezintă cea mai prețioasă podoabă. Dragostea purtată de galben pentru albastru nu poate fi egalată nici dacă ar exista un infinit de dumnezei.

Următoarea culoare, și anume verdele aprins, despre care se spune că ține Pământul în palme, reprezintă inima lui Dumnezeu. Această grupare de particule eterice angelice este numită Rafael. De multe ori, autorii se referă la acest spirit ca fiind Tatăl în Persoană, deoarece prin el Iubirea de Început se manifestă cel mai des.

Perechea albastru-indigo este cunoscută ca liantul dintre Cer și Pământ. Cele două nuanțe pătrund în toate și în toți și domină totul. Gruparea de particule eterice angelice de culoare albastră este numită Mihail, iar cea de culoare indigo, Lucifer. Perechea poartă cea mai mare luptă din istoria lumii așa cum o cunoașteți. Explicația este că mintea nu supraviețuiește fără inimă, iar inima, la rândul ei, nu poate acționa în realitatea materială fără acordul minții.

Albastrul și Indigoul le absorb pe celelalte, ceea ce înseamnă că în fața lor cad toți îngerii; chiar viața însăși se retrage parțial, până în ziua ascensiunii lui Albastru, care urcă și coboară deasupra tuturor. El este Începutul și Sfârșitul lumilor, așa cum am elaborat în cartea „Mihael”, care îi este dedicată.

În concluzie, pentru ca cel mai puternic aspect al lui Dumnezeu să-și atingă apogeul, are nevoie de o forță opusă, iar lumea trebuie să treacă prin cea mai întunecată etapă a existenței. Căci la ce i-ar folosi unui atlet o musculatură bine dezvoltată, dacă nu ar exista o suprafață solidă și o forță gravitațională, ori cum ar alerga dacă ar fi suspendat în aer? Atletul are nevoie de un sol tare ca să se poată împinge.

Ultima, dar nu lipsită de importanță, este culoarea violet. Ea simbolizează revenirea lucrurilor la ordinea primordială stabilită de Mine și întruchiează aspectul vindecător al lui Dumnezeu. Această grupare de particule eterice angelice este numită Ariel, care, în sens spiritual, înseamnă Noul Ierusalim. Umanitatea se

pregătește să pătrundă în era acestui aspect divin.

Există numeroase interpretări, mai mult sau mai puțin folosite, ale spectrului luminii. De pildă, teoria chakrelor respectă același tipar, însă se referă la reglarea energiei interioare și este mai degrabă un concept popular decât o știință. Ea nu dăunează omului, atâta timp cât este studiată cu cea mai mare seriozitate.

Prin urmare, în centrul corpului substanțial, care este sufletul, se află chakra de culoare galbenă. Ea simbolizează plexul solar sau așa-numitul lăcaș al sufletului. Acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu numit Gabriel.

Mai jos se află chakra de culoare portocalie. Ea protejează sacralitatea esenței vitale. Acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu numit Serafim.

Imediat sub chakra portocalie se găsește cea roșie, numită și rădăcina. Acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu numit Heruvim.

Deasupra plexului solar, în jurul inimii, se află chakra verde, care o simbolizează. Acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu numit Rafael.

Chakra albastră este poziționată în zona gâtului. Așa cum am menționat în exemplul anterior, albastrul ilustrează puntea dintre Cer și Pământ, inimă și minte, spirit și materie. Acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu numit Mihail.

Chakra indigo simbolizează cunoașterea binelui și răului. Iar acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu numit Lucifer. El se află în zona capului, locul central în care acționează mintea.

În sfârșit, deasupra tuturor chakrelor se află cea care armonizează toate cele șase puncte energetice. Ea are culoarea violet și înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu numit Ariel.

Corpul absoarbe particulele telurice, pe care le trece treptat prin aceste puncte de purificare, pentru a le spiritualiza și a le elibera apoi în eter. Probați ambele interpretări și veți constata că se aseamănă ca două picături de apă.

Șablonul chakral, conceput să servească drept structură neuronală, poate fi folosit pentru a atinge unele obiective interioare, precum controlul fluxului emoțional sau al energiei sexuale care se joacă cu voi. Totuși, aceasta nu este, în adevăratul sens, o metodă divină care să vă facă ființe independente, ci o interpretare umană, asemenea dogmelor și întregii psihologii de pe Pământ.

Cum poate fi definită lumina? Lumina este viața, alcătuită din particule eterice inteligente, provenite de la stele, care călătoresc

neîncetat prin vastitatea spațiului cosmic, pe care îl umplu cu o varietate de proprietăți specifice. Lumina, fiind o stare de viață absolută, este voia Mea, compusă din cele șapte aspecte angelice principale menționate.

Particulele eterice care alcătuiesc lumina sunt transparente, nu strălucitoare, așa cum credeți privind razele Soarelui. Acestea există și pe timpul nopții, nu doar la lumina zilei.

Atmosfera corpurilor cerești stochează particulele eterice pe care le incită și le activează. Astfel, corpurile se aprind și încep să producă viață. Toate formele de viață, de la regnul mineral până la cel uman, pot fi numite pe bună dreptate copii ai Pământului, iar ființele din interiorul formelor, copiii stelelor, căci viața vine din Cer și nu din Pământ.

În clipa în care își părăsește forma, sufletul se întoarce în eter și se reintegrează în lumea de proveniență, în vreme ce trupul este înapoiat solului care alcătuiește planeta gazdă. Toate organismele, de la cele simple la cele mai complexe, sunt mici magazine care stochează particulele eterice pentru o vreme, prin asimilare involuntară sau prin alimentație. La fel se hrănesc și corpurile cerești, cu atmosfera care le învăluie.

Dacă ai putea privi lumina printr-un microscop science-fiction care mărește de șase milioane de ori, ai vedea lumea spirituală cu ochii fizici. Toată materia este pătrunsă de particulele al căror scop este să mențină viața în Univers.

Totuși, particulele eterice inteligente nu sunt sursa vieții; ele provin din Soarele vostru reflectant, care le primește de la ceilalți sori, iar aceștia de la Marele Soare Central, Sursa Primordială.

Revelația de față susține faptul că Unul singur, Marele Soare Central, reprezintă un fel de foc, iar ceilalți sunt doar oglinzi care îi reflectă lumina. Dacă Soarele vostru ar fi o sferă de flăcări, așa cum îl prezintă știința umană, și nu o sferă reflectantă, așa cum este în realitate, nu ar avea puterea necesară să încălzească și să lumineze planetele sale, iar de pe Pământ nici nu ar fi zărit.

Pentru a nu întâmpina această problemă, am înzestrat sorii cu o atmosferă reflectantă, orientată spre exterior, ca și cum ar fi alcătuită din miliarde de miliarde de cioburi microscopice. Planetele părinte care beneficiază de această coroană se rotesc cu o viteză uriașă în jurul propriei axe, în ciuda dimensiunilor lor. Din acest motiv, aruncă erupții locale până dincolo de granițele galactice.

Spre mirarea mea, înțeleg totul exact așa cum este. Gândindu-mă doar la ideea că două panouri de sticlă, separate de un spațiu

vid cu o grosime de un centimetru, sunt extrem de eficiente în a opri pătrunderea frigului din exterior în casele noastre, și invers, mă amuz pe seama teoriei care susține că valul de căldură emanat de soba cosmică străbate aproximativ 149,6 milioane de kilometri de spațiu izolator, o întindere lipsită de orice element care ar putea constitui un conductor de căldură.

Cumva, prin teoriile pe care mi le oferi, ies înaintea tuturor și mă expun, în loc să trăiesc smerit, conform ordinii Tale.

Voi, ființe întrupate, formați un sistem de viață intermediar care nu doar leagă cele două târâmuri, spiritual și material, ci deschide și poarta prin care materia se poate întoarce la esență. Dacă procesul ar fi observabil, deși, într-un fel, este, ar semăna cu ceața care se ridică dimineața pe câmpii. Particulele materiale purificate se înalță în atmosferă, în timp ce partea grosieră rămâne în sol, reluând ciclul.

Dă frâu liber imaginației și vei înțelege, prin propria-ți capacitate, ce este atmosfera și de ce radiază lumile. Razele vizibile ale stelelor sunt particule materiale purificate și transformate în substanță eterică. Căci particulele eterice inteligente pătrund în materie și eliberează un anumit procent din ea.

Înseamnă că viața este o chimie, la fel ca gândurile și dorințele noastre. Totuși, celulele nu dispun de suficientă inteligență, motiv pentru care sunt manevrate și supravegheate de inteligențe superioare. Fiecare grupare de particule eterice răspunde unei particule coordonatoare, și așa mai departe. Contemplând asupra textului, îmi dau seama cât de săracă este viziunea noastră, a oamenilor, în special a mea. Pe măsură ce răsfoiesc documentul, uneori devine greoi și-și pierde sensul. Bâjbâi prin bezna lumii și caut să ating pentru a putea valida.

Chiar faptul că, în unele zile, nu poți cuprinde mental mesajul te ferește să-l modifice. Iar acesta este un lucru bun.

Și totuși, am mai lucrat asupra primelor volume; nu pentru a modifica adevărul, ci pentru a îmbunătăți calitatea exprimării și a oferi cititorului o experiență memorabilă.

Înainte de a continua dialogul, vreau să înțeleg ce sunt lumile și cărui scop servesc, știind că există nenumărate planete locuite, unele mai bogate în frumusețe și posibilități, iar altele demne de milă.

Lumile sunt programe de perfecționare.

Vrei să spui închisori!

Pot fi și închisori, dacă primul răspuns nu te mulțumește.

Închisori pentru cine?

Pentru perfecționarea spiritelor. În acest sens, lumile sunt cea mai eficientă unealtă. Nu-Mi spune că pui la îndoială metodele Mele de a vă ajuta în devenire. Vezi tu, există foarte puține ființe cu care pot vorbi așa cum vorbesc cu tine, în ciuda frumuseții și capacității pe care le dețin. În fața strălucirii lor, tu nu cântărești mai mult decât un purice, motiv pentru care te-ar putea spulbera printr-un simplu gând, dar astfel M-ar răni pe Mine.

Ele Mă venerază și nu Mi-ar ieși din cuvânt nici dacă le-aș cere viața, dar nu Mă iubesc așa cum Mă iubești tu și nu au trăit nici a mia parte din ce ai trăit tu. Suflitele smerite care se întorc triumfătoare din lumea mizerabilă devin domni alături de Mine. Și-ți mai spun un lucru, despre care voi dezvălui mai multe spre finalul capitolului: Pământ ca acesta nu mai există niciunul!

Iartă-mi reacția impulsivă! Pe această cale Îți spun că viziunea mea este influențată de ceea ce simt. Să revenim însă la discuție; aștept nerăbdător cuvintele Tale.

Conglomerațiile de particule eterice inteligente sunt coordonate de particule inteligente superioare, numite spirite, care se află pretutindeni, în interiorul și în exteriorul formelor. Ele sunt prezente în tine și în jurul tău chiar acum, în timp ce canalizezi cuvintele inimii.

Tu nu poți identifica de fiecare dată natura spiritelor care te determină să faci cutare sau cutare lucru, însă acestea acționează asupra ta neîncetat. Unele sunt responsabile cu funcționarea trupului, altele te smulg din realitatea materială și silesc sufletul să absoarbă informații utile din cea spirituală.

Dacă lumea este așa cum am descris-o, putem înțelege că atât trupul material, cât și corpul substanțial sunt două elemente create individual și unite, menite să fuzioneze, și că doar cu spiritul vă puteți identifica.

Armonizarea miliardelor de miliarde de particule eterice și supunerea lor, cu scopul de a alcătui o ființă desăvârșită, așa cum este omul, este meritul direct al spiritului care le atrage pentru a se forma. Multitudinea particulelor eterice inteligente coordonatoare — care conțin în ele miliarde de miliarde de particule — dă naștere unor inteligențe superioare, ce pot fi asemănată cu organele. Fiecare organ al corpului este inteligent în felul său și face ceea ce a fost creat să facă, dar nu poate părăsi corpul pentru a trăi o viață separată.

Pentru a înțelege mai clar procesul prin care spiritele creează forme materiale, aparent din nimic, îți voi oferi un exemplu ce poate fi testat de oricine, pentru a se convinge de autenticitatea

mesajului:

Curăță o banană și lasă coaja într-un ghiveci cu pământ, ca presupus îngrășământ pentru floare. În câteva zile, coaja se va înnegri și va începe să se descompună, iar în jurul ei vor apărea musculițe care vor consuma rămășița.

Din ce s-au format acele musculițe efemere? Din viermișori sau din ouăle lor microscopice? În ghiveci nu au existat insecte, iar fereastra a fost închisă pe întreaga durată a experimentului. Dacă veți spune că s-au format din pământ, luați seama că și pe Marte există pământ, însă pământul nu creează insecte. Este limpede că particulele eterice inteligente au creat aceste vietăți din proprietățile atmosferice, pentru a consuma hrana lăsată acolo. Oricât de modestă ar părea explicația Mea, ea este adevărată.

Dacă credeți că în pământ existau dinainte niște viermișori care, în prezența cojii de banană, au suferit o mutație, transformându-se în muște, întrebarea rămâne în picioare: cine a creat viermișorii și de unde provin substanțele specifice ale solului care au făcut posibilă apariția acestor mici vietăți?

Orice om lucid înțelege că o inteligență inferioară nu poate crea una superioară. Pentru sufletele trezite, abiogeneza nu prezintă interes, căci două pietre nu pot crea o broască și nici nu pot evolua pe căi naturale pentru a deveni o formă vie nici într-o sută de milioane de ani. Aceasta arată că toate formele materiale sunt proiecte divine, susținute un timp de spiritele angelice, care apoi le părăsesc.

Excepțional!

Omul care se răstește și apoi devine violent nu este puternic, ci slab. Prin el se manifestă forțe negative cărora nu li se poate opune. Dacă simți ură față de cineva și te împotrivești manifestării ei, ai făcut primul pas spre a deveni stăpânul ființei tale. Aceasta este singura cale prin care poți dobândi independența veșnică.

Pământul vostru, prin libertatea absolută, are potențialul de a deveni punctul de greutate vitală al Universului. Într-adevăr, el are calități neprețuite și o frumusețe fără margini, motiv pentru care nicio altă lume nu-l poate egala. Cu toate acestea, Pământul se află pe ultimul loc în ierarhia spirituală. Așa-numita Mea casă, ca Spirit Creator și Tată al tuturor făpturilor, nu este un loc primitiv pentru Mine. De aceea, ea este ignorată de celelalte civilizații, care râd de voi, și o fac pe bună dreptate.

Pe Pământ, tinerii se expun la cascadorii periculoase pentru a atrage atenția și a deveni populari. Dacă schema le reușește și impresionează câteva inimi slabe, care însă se plictisesc repede,

vor repeta cascatoria, măbind gradul de risc. Procedând astfel, ajung curând să-și cunoască limitele și părăsesc lumea ca niște suflute învinse.

Aceste suflute sunt considerate bune în toate lumile, nu din pricina curajului de a sfida moartea, ci a refuzului de a-și accepta poziția și de a trăi o viață smerită și echilibrată.

Femeile își modifică înfățișarea prin intervenții chirurgicale care dăunează expresiei faciale și mușchilor mimicii. Exceptând cazurile care impun o reconstrucție sau un mic retuș, majoritatea femeilor de pe Pământ își alterează expresivitatea și-și lărgesc pielea buzelor; care, după absorbția acidului hialuronic, se zbârcește și capătă un aspect îmbătrânit.

Medicii esteticieni încurajează pacienții dornici de înfrumusețare folosind tehnica psihologiei inverse, afișând un aer de om conștiincios, preocupat de sănătatea clientului, nu de câștig. În realitate, întrețin o afacere, minimizează riscurile și le pun sub o transparență aparentă, bucurându-se astfel de bani, respect și apreciere.

Fanaticii religioși se bat cu pumnul în piept pentru dogma lor, pe care o cred înfalibilă, și-l urăsc de moarte pe omul care, prin Mine, reușește să se elibereze de ea. Suflutele lor umblă cu bețe încrucișate în mâini chiar și în vis și prezintă icoana mincinoasă oricărui spirit care le abordează cu scopul trezirii.

Ele sunt doar câteva exemple ale prostiei pământenilor, din cauza căreia nu pot fi luați în serios nici măcar de cele mai sărace civilizații în cunoaștere. În ciuda nivelului lor spiritual scăzut, Eu am avut grijă să le ofer acestora tot ce le este necesar și tot astfel voi proceda. Din acest motiv v-am oferit și vouă cel mai mare dar, împlinit prin coborârea Mea în formă, împreună cu toate celelalte care își au rădăcina în acesta. Voi sunteți cei mai slabi și neputincioși în înțelegere și echilibru, în credință și iubire, dar și în ceea ce privește mișcarea în planul fizic.

În alte târâmuri materiale, un om care sare de pe un munte de zece mii de metri înălțime nu moare. El se folosește de sistemul antigravitațional, pe care îl activează prin puterea voinței sale, atenuând impactul. Această abilitate se dezvoltă printr-o instruire teoretică și exersare asistată, așa cum învață copiii de pe Pământ înotul și orice alt tip de sport.

Mă ajuți să-mi recapăt memoria!

Ei nu încetinesc în aer, coborând lent la sol precum acrobații legați cu corzi, dacă ți-ai imaginat acest lucru, ci calcă pe aer de cinci până la zece ori consecutiv, folosindu-și mâinile, ca și cum

ar sări de pe o treaptă invizibilă pe alta. Dacă țin mâinile întinse în poziție orizontală, apoi le apropie de corp, se înalță. În spatele rezultatului neobișnuit se ascunde voința lor, care devine activă prin mișcarea menționată.

Bine de reținut este că înclinația acestor ființe celeste tinde mai mult spre domeniul spiritual decât spre cel material. Ele nu ar renunța niciodată la libertate în schimbul desfătării iluzorii a materiei, care le îngreunează trupurile îngerești.

Voi nu aveți cunoștință despre abilitățile ieșite din comun ale primilor pământeni. Dovada că aceste lucruri sunt adevărate stă în faptul că mulți dintre voi v-ați imaginat cel puțin o dată sfidând forța gravitațională așa cum am descris. Visele de acest fel sunt frânturi de amintiri dintr-o existență anterioară, trăită pe o altă planetă. Din cauza atrofiei voinței, ați găsit un înlocuitor: intelectul. El vă ajută să creați sisteme de zbor, cum ar fi parașuta, parapanta și altele, făcând referire la acest caz. Și totuși, cu cât ați inventat mai multe sisteme tehnologice pentru a vă îmbunătăți traiul, pe care, de fapt, vi le-am dăruit Eu la insistențele voastre, cu atât ați devenit mai slabi și mai dependenți de creațiile omezești.

Cum ați trăi astăzi fără electricitate? Frica vă cuprinde doar la simpla idee. Lăsând la o parte iluminatul nocturn, adevărata provocare este să vă readaptați la un stil de viață fără electronice, care în lipsa electricității pur și simplu nu ar mai funcționa.

Alte civilizații folosesc flori pe post de lămpi de iluminat, pe care le culeg de pe câmpii și le poartă cu ele la fel cum umblați voi cu lanternele în mână. Florile se încarcă la lumina Soarelui, însă se aprind doar la voința locuitorilor. În mod natural, ele nu luminează niciodată, ci transferă solului întreaga energie absorbită pe parcursul zilei.

Toate abilitățile la care ați renunțat odată cu materializarea sufletului au fost înlocuite cu metode artificiale, parțial eficiente și adesea periculoase, precum cele menționate anterior, la care se adaugă deplasarea rapidă, energia nucleară și controlul asupra animalelor sau al altor oameni prin intermediul armelor.

Soarele emană atât de multă energie, încât ați putea renunța la toate celelalte modalități de producere a electricității. Dacă ați reuși să eficientizați sistemele de stocare a energiei solare, barajele hidroenergetice ar deveni inutile, iar apele și-ar relua cursul. Aerul s-ar curăța, iar vremea s-ar stabili. Odată cu purificarea atmosferei, ar înceta și mișcările de teren. Absurd sau nu, pentru că nu reușiți să faceți legătura, cauza principală a cutremurelor

este contaminarea atmosferei.

Nu vreau să mă înjosesc, dar simt că orice intervenție a mea ar dăuna capodoperei!

Atmosfera este însăși viața din interiorul formelor, respirația fără de care nu ar exista nici pietrele. În fiecare piatră există un aer subtil care pătrunde prin suprafața aparent solidă, alcătuită din pori prin care inspiră și expiră.

Pământul, de asemenea, este un organism care se hrănește cu particule stelare. Acestea coboară în inima Pământului material și o stimulează electric, făcând-o să pulseze. Bătăile inimii uriașe împing fluidele prin tuburile subterane în toate direcțiile. Astfel tășnesc izvoarele și afluenții care se varsă în mări. Lava este sângele fierbinte care circulă prin sistemul venos, iar vulcanii sunt erupții ce străpung scoarța, eliberând presiunea pentru a preveni posibilitatea unui dezechilibru de proporții.

Viața creează forme individuale prin care se dezvoltă pe sine, apoi renunță la ele pentru a da naștere altora, mai sublime, prin care se poate manifesta pe deplin.

Dă-mi luciditate pentru a scrie cuvintele Tale până la sfârșitul zilelor! Așa nu mi-a vorbit nimeni niciodată și o asemenea carte încă nu am găsit.

Încă te întrebi de ce nu ajung mesajele noastre revelatoare la oamenii obișnuiți? Adevărul este că sufletul are nevoie să atingă un anumit grad de maturitate pentru a asimila știința spirituală.

Eu mai întâi privesc în inima omului, calculez șansele, apoi îi deschid vederea interioară, ca el să observe primele semne. Dacă le ia în serios sau nu, voi continua sau voi renunța la sufletul său prețios. Odată pornit pe calea desăvârșirii, fericitul va descoperi, prin puterile sale, comorile ascunse și va înainta pe calea îngustă către viața veșnică promisă.

Noul eliberat din închisoarea mentală poate călători în alte țărâmurii și să se întâlnească, în spirit, cu alte spirite libere, pentru a-și îmbogăți bagajul de cunoștințe sau pentru a primi un transfer energetic. Dacă pământeanul reprezintă un pericol pentru ei, Eu opresc întâlnirea. Gândește-te la omul care ești în viața de zi cu zi și vei înțelege cum te percep ființele din țărâmul necunoscut.

Dacă ești mândru, nervos, flegmatic sau senzual, așa te vor percepe spiritele lor și te vei rușina de slăbiciunile tale. Întreaga încărcătură grosieră, moștenită din lumea pământească, trebuie dezbrăcată, împreună cu imaginea ta limitată despre Mine.

Primele contacte spirituale vor fi o serie de scenete mentale menite să te supună anumitor probe. În faza a doua, în funcție de

progresul obținut, vei călători cu adevărat. Chiar dacă ți se vor părea doar niște vise mai speciale, după părăsirea trupului te vei reîntâlni cu personajele din vis, care te vor recunoaște, iar tu te vei mira atunci când vei afla că acele întâlniri au fost mai reale decât însăși existența carnală, din care nu ai înțeles mare lucru.

Scenetele de probă sunt organizate și jucate de anumiți îngeri cu grad spiritual inferior. Ei au primit sarcina de a pregăti sufletul pentru primul contact cu realitatea spirituală. Pe durata scenei vei observa că spiritele îți vor vorbi foarte rar sau deloc, fiindcă rolul lor este să dea viață fundalului. Acesta este cel mai eficient program de cunoaștere de sine.

În momentul nașterii, sufletul ia asupra sa povara familiei și a neamului mai îndepărtat, până la cea a întregului popor. Dacă părinții săi pământești au greșit și, din acest motiv, sunt urâți de alte familii, neamuri sau popoare, micul suflet va fi urât la rândul său, fără să poarte vreo vină. Prin naștere, acesta preia bagajul genetic al părinților și, de cele mai multe ori, și viziunea lor limitată. În realitate, este un suflet liber, venit pe Pământ din iubire pentru sufletele rătăcite, fără a avea cunoștința de faptele poporului vinovat, cu care, repet, nu are nicio legătură.

Omul prost râde în hohote de orice idee care împropătează știința spirituală și vă ajută să avansați ca civilizație, dar își înclină capul cu pioșenie în bisericile lumești și se închină lor, chiar dacă în adâncul său nu crede în nimic. În ciuda obrăzniciei, pune genunchiul jos în fața lumii, căci carnea cu care se identifică este de soi diavolesc. Acela va gusta moartea de ori de câte ori va fi nevoie pentru a-și curăța încărcătura pământească. Mintea ta a fost formată de lume, însă tu ai existat înaintea ei. Tu ești viața din trup, care nu are nimic de învățat de la oamenii orbi și de la lumea mincinoasă.

Amenajează-ți casa ca și cum ai pregăti-o pentru Mine, Tatăl tău sfânt. Cumpără doar lucruri de calitate și creează o atmosferă primitoare. Învelește-te cu cele mai fine așternuturi și păstrează ordinea în casă și în suflet. La momentul potrivit vei înțelege că nu am nevoie de nimic de la tine, iar atenția ta izvorăște din iubirea pe care Mi-o porți. Procedând astfel, vei dobândi un spațiu confortabil în care să trăiești și o inimă curată.

Poartă-te frumos cu ceilalți și ajută-i de ori de câte ori poți. Rezolvă-ți relațiile încurcate și nu rămâne dator nimănui. Căci mulți trăiesc vieți luxoase, dictate de cei mai învățați, dar detestă tot ce îi înconjoară. În zelul lor nebunesc, pentru a-și curăța locuința, nu fac altceva decât să arunce gunoii pe fereastră, dar

când privesc pe geam se scârbesc.

Voi, suflete cerești, sunteți totul și prin urmare...

Cum aş putea înţelege mai bine ultima afirmație?

Alege-ți o stea și imaginează-ți faptul că ești locuitorul ei, un om avansat și desăvârșit în toate, o ființă angelică sublimă. Pentru a elimina abstractizarea și a-ți imagina ceva real, menționez că îngerii sunt oameni perfecționați și liberi, care trăiesc pe stele — stele care, în realitate, sunt planete părinte. De acolo, voința lor ajunge pe planetele copil, pe care le umplu de viață.

Așadar, într-un moment special, influențat de o voință divină, decizi să părăsești steaua pentru a te naște pe Pământ. Înainte de a-ți părăsi lumea de proveniență, transmiți un mesaj Pământului în care urmează să te încarnezi, apoi are loc însăși încarnarea. Pe parcurs, crești și devii un adult inteligent, căutător de resurse spirituale, care, în decepția sa, privește cerul nocturn și cere un semn divin. Steaua care te fascinează cel mai mult, a cărei lumină călătorește spre Pământ de zeci de ani, îți transmite mesajul tău, pe care îl asculți și care te uimește.

Poate acesta este chiar modul prin care dialogăm.

Chiar așa!

Gândul pe care l-ai transmis Pământului înainte de a părăsi Casa Perlelor și a te naște aici este următorul:

„Greul nu este ușor, dar greu nu înseamnă imposibil. Moartea trupului nu este capătul, frica este. Părăsirea formei este salvarea sufletului din lumea înghețată, fără inimă. Din societatea umană nenorocită nu pleacă învingătorii, ci oamenii smeriți, care pierd în aparență, dar biruie în realitatea spirituală. Învingătorii materiali rămân prizonieri ai recompenselor lor, la care nu renunță.

La ce îți folosește să deții întreaga lume dacă, după părăsirea formei, îți vei recăpăta memoria complementară? Vei renunța tu oare la Împărăția Infinită pe care o lași în urmă pentru o gălmă? Vai de împărați și de bogați, căci ei sunt cei mai săraci și așa vor rămâne“.

Omule, întoarce-te în interior și redobândește-ți echilibrul de odinioară. Afară sunt problemele și gălăgia; înăuntrul tău găsești soluțiile care îți aduc liniștea și împlinirea. Scopul vieții terestre este aplicarea iubirii față de Dumnezeu și creația Sa. Iubirea este scurtătura și eliberarea. Toți oamenii sunt frumoși în profunzime. Chiar și cel mai întunecat spirit este tot un fiu al Luminii. Acela este încăpățânat și rău din cauza slăbiciunii. Iubind Dumnezeul ascuns în străfundul inimii sale, de care el nu este conștient, te vei păstra curat și vei deveni mai puternic.

Ai expus, în cel mai ușor exemplu, procesul prin care sufletul se hrănește cu particule stelare. Acestea sunt informații criptate, scrise de oamenii perfecți la care ai făcut referire. Îmi oferi claritate și un curaj nebănuț, înțelegând că ceea ce ajunge la noi a fost hotărât de noi în prealabil. Conștiința terestră este o rezonanță a celei care există în tărâmul stelar desăvârșit. Cei care cunosc ce este acela un sistem audio home cinema vor înțelege fenomenul cu ajutorul următoarei analogii:

Receptorul, care preia semnalul de la sursă și-l trimite către difuzoare, reprezintă o stea. Difuzoarele — perechea frontală, cea din spate, difuzorul central, cel de frecvență joasă și cele pentru efecte acustice — reprezintă sistemul planetar care o orbitează. Difuzoarele vor vibra doar la semnalul receptorului, deoarece ele nu sunt surse, la fel cum planetele manifestă viața creată de steaua care o emite, pentru că nu sunt ele însele surse.

Inspiră-mă Te rog să folosesc cât mai multe exemple simple, pentru oameni lenți la minte, așa cum sunt eu.

Atunci când ești pe cale să strănuți, ține ochii închiși câteva secunde și vei opri senzația. Aceasta este o altă dovadă că lumina stelară pătrunde în tine, însă mai întâi are nevoie să-și facă loc, ca să spunem așa.

Aici ai exagerat cu modestia. Ai și o explicație științifică prin care să întărim afirmația?

Lumina care te pătrunde atunci când stai afară, la soare, iar particulele eterice inteligente, care provin de la el și de la stele, sunt mai numeroase decât în zilele în care stai în casă, cu jaluzelele trase, provoacă o iritație temporară a sinusurilor, prin care elimini particulele negative acumulate și crezi spațiu pentru cele pozitive.

Prin strănut îți cureți filtrul nazal de impurități și virusuri care circulă în aer și care, dacă pătrund în organism, provoacă diverse reacții. Cu toate acestea, dorința de a înțelege de ce senzația care provoacă strănutul se ameliorează sau dispare atunci când închizi ochii rămâne vie.

Orice om care cochetează cu știința spirituală știe că lumina pătrunde în organism prin piele, prin gene, sprâncene și părul de pe cap. Totuși, ochii sunt principalii receptori ai acestor particule eterice inteligente ascunse în lumină. Prin intermediul lor, creierul primește atât lumina reflectată de obiectele din spațiul exterior, creând imagini specifice, cât și hrana spirituală de care sufletul are nevoie pentru a rezolva jocul de perspicacitate al vieții.

Unul despre care spuneți că nu este întreg la minte, iar com-

portamentul său vă confirmă convingerea, captează prea puțină lumină spirituală sau, atenție, captează prea multă, motiv pentru care sufletul său nu mai reușește să separe fantezia de realitate.

Oamenii care stau mult timp la soare sunt mai vioi decât cei care trăiesc în zone umbrite. Efectul de vitalitate nu se datorează luminii fizice. Dacă ar fi astfel, omul ar putea petrece ani întregi într-un depozit luminat artificial și tot ar fi motivat și sănătos. Nu lumina îl hrănește pe om, ci numai acea proprietate din ea care corespunde sufletului său.

Atunci când sufletul captează mai multe proprietăți specifice stelei sale de proveniență, se simte mai vioi, mai împlinit și mai înțelept. Dacă aceste valuri hrănitoare ar fi vizibile, ați călători în jurul lumii urmărindu-le, pentru a beneficia de o vindecare completă și de întinerire. Fiecare particulă eterică inteligentă poartă în ea un înscris minuscul, cunoscut numai de Mine.

Poate insolația să fie o formă de captare excesivă a luminii?

Ea este cauzată de supraîncălzirea lichidului cerebral.

Este foarte logic ce spui. Viziunea mea a suferit transformări radicale datorită acestui dialog. Tu mi-ai arătat că lucrurile după care alergăm sunt tocmai cele de care ar fi bine să ne ferim și că toate „fericirile“ mentale se dizolvă la prima atingere, asemenea balonașelor de săpun. Doar ceea ce alegem în acord cu voia Spiritului lăuntric ne este cu adevărat benefic.

Destinul vostru este creat de puterea voinței. Aceasta nu este o filosofie și nici o conștientizare spirituală supremă, ci una dintre cele mai firești legi primordiale. Prin puterea voinței tale, care este aceeași cu a Mea, citești acum aceste rânduri.

Rostește un gând lipsit de importanță, de pildă, să apuci cana de ceai de pe masă pentru a lua o înghițitură. Acum mișcă brațul drept în acest sens și apropie cana de gură.

Cum ai săvârșit acțiunea? Prin forța naturală a brațului tău, vei spune, capabil să susțină o greutate limitată, în acord cu gradul de dezvoltare al mușchilor și încheieturilor. Așa s-au petrecut lucrurile, desigur, dar la bază a stat voința ta. Aceasta este totuși oprită de anumiți factori fizici, precum greutatea obiectului etc. Cana cântărește trei sute cincizeci de grame, iar greutatea ei nu reprezintă o provocare pentru forța brațului și a voinței tale, care acționează simultan. Însă dacă ar fi cântărit o sută de kilograme, voința ta ar fi întâmpinat o problemă și nu ar mai fi putut acționa. Atunci când factorii fizici împiedică manifestarea voinței, spiritul eliberează în corp un fel de otravă, căci, în viziunea sa, corpul gazdă nu este îndeajuns de bun și vrea să se elibereze de el. Acest

fenomen apare de fiecare dată când nu vă ies planurile.

Voința Mea, ca om care a trăit într-o legătură constantă cu divinitatea pe parcursul vieții terestre, nu a întâmpinat astfel de probleme.

Te întrebi totuși cum pot muta un munte fără să-l ating, cum pot călca pe suprafața apei, cum pot vindeca o boală incurabilă printr-un singur cuvânt rostit de la distanță? Prin puterea voinței Mele, care este una cu Iubirea Infinită. Dacă în sinea ta crezi că Dumnezeu nu poate săvârși aceste lucruri nesemnificative, dar și altele de mii de ori mai impresionante, ești doar un copil.

Trebuie să știi că nici Eu nu am săvârșit miracole după voia Mea omenească, atunci când am avut ocazia și am deținut puterea, ci le-am făcut la îndemnul lăuntric, cu un scop divin. Unele au fost săvârșite pentru a întări credința celor prezenți, iar altele pentru că nu mai existau soluții de îndreptare a păcătoșilor. De aceea, am aplicat câteva pedepse de moarte trupească, despre care Biblia nu menționează absolut nimic. Căci Eu sunt Domnul vieții și al morții și sunt liber să decid cine își continuă călătoria pe Pământ și cine o încheie.

Imaginează-ți un artist care, la jumătatea lucrării sale, își dă seama că pentru fundal a folosit culori cam șterse și hotărăște să le schimbe. Poate artistul nostru să schimbe opera sa? Desigur. El își umple paleta cu nuanțe mai vii, potrivite noii hotărâri, apoi acoperă stratul vechi dacă vopseaua s-a uscat sau îl șterge dacă aceasta încă se află sub formă de pastă. Astfel pot modifica și Eu creația Mea, căreia îi cunosc fiecare aspect.

Evenimente odinioară de neconceput capătă contur odată cu alipirea voinței voastre de cea divină. Această decizie vă eliberează de lume și de toate limitările ei. Chiar și în trecut, lucrurile s-au derulat conform voinței voastre, pe atunci ascunsă, dar nu ați observat procesul. Alipirea voinței individuale de cea divină înseamnă acceptarea situației actuale. Căci nu în zadar treceți prin ea, nu degeaba v-a așezat Marele Învățător, la rugămintea voastră, pe un Pământ al încercărilor care vă accelerează creșterea. Dacă lumea este confuză și nu știe de capul ei, aflați că Eu știu totul dintotdeauna și nu greșesc niciodată. Tot ce înfăptuiesc sunt daruri pentru voi. Credeți în cuvintele Mele și veți cunoaște odihna și eliberarea mai repede decât vă puteți imagina.

Lumea se mișcă în favoarea voastră și servește desăvârșirii sufletelor care sunteți, chiar dacă uneori vă împotriviți darurilor. În continuare te invit să povestești o întâmplare din copilăria ta, urmată de relatarea omului pe care l-am trimis mai târziu la tine,

ca cititorii să cunoască modul sublim prin care acționez.

Înainte de a povesti întâmplarea, țin să-Ți mulțumesc pentru învățătura prețioasă, care nu se învechește și totodată nu se mai termină. La primul contact, ea mă îndulcește ca mierea, un sirop care se încheagă apoi și este mestecat mult timp. Acest aliment spiritual îmi amintește de un baton cu miere și susan, care uneori avea un gust ușor amar din cauza semințelor. Tot așa este și cu hrana spirituală, care mă mustră și mă mângâie cu aceeași intensitate.

În urmă cu treizeci de ani, un băiețel firav și plin de energie, cu fața rotundă și un breton liniar, îmbrăcat într-o salopetă roșie pe care era desenată o lebădă albă, își pregătea rucsacul pentru a petrece vacanța de vară la țară, așa cum stabiliseră părinții săi.

Într-un sat mic din apropiere de Bacău, mă jucam de la ivirea zorilor până la asfințitul soarelui împreună cu fratele meu, Robert, așa cum ne trecea prin minte. Zilele caniculare păreau nesfârșite, de parcă ar fi fost săptămâni, fiindcă bunicii nu ieșeau din rutină. Rareori făceau ceva diferit, mai ales în zilele de sărbătoare religioasă sau când se organiza un bălci. Atunci veneau tot felul de vânzători, cu tarabele lor încărcate de dulciuri și jucării, care mai de care mai atrăgătoare.

Cărutele de înghețată erau echipate cu niște congelatoare care formau un strat gros de zăpadă pe pereții laterali. Din ele, țăranii luau câte o cupă, pe care o puneau într-un cornet și o acopereau cu siropuri colorate. Bomboanele pe băț erau realizate din zahăr simplu topit în tigaie și turnat pe foi de calc, în diferite forme.

Țiganii își întindeau păturile, pe care așezau niște papuci de cauciuc, numiți gumari, haine și șepci viu colorate, împodobite cu diverse inscripții. Mamaia ne cumpărase două astfel de șepci, una albastră pentru fratele meu și una verde pentru mine. Erau de proastă calitate și nu foarte confortabile la purtat, dar ne atrăgeau culorile. Ele ne stimulau privirea, deoarece solul și natura aveau o nuanță maro-cenușie, iar hainele țăranilor și toate ustensilele lor erau decolorate și urâte.

Bălciul se ținea o singură zi pe an, la sfârșit de vară, de Sfânta Ana, o zi cu atât mai specială pentru sătenii mândri de biserica lor, care în anul 1981 a primit același nume.

Catolicii, care au părăsit Transilvania la începutul secolului al XVIII-lea din cauza regimului dur austro-ungar, s-au stabilit în satul Vladnic, pe atunci numit Wladruk, dar și prin împrejurimi. Bătrânii spuneau că se trag din ceangăi, o populație cu grai românesc și maghiar, de religie catolică. Nu o singură dată i-am auzit

adresându-se unii altora rostind cuvinte ciudate; de aceea, le-am adresat o mie de întrebări.

Acțiunea se petrecea în vara anului 1993, după recenta cădere a regimului comunist. Deși avea doar șase ani, băiețelul nostru cunoștea deja istoria îndepărtată a bunicilor și felul în care tatăl său pământesc se stabilise la București pentru a întemeia o familie și a duce un trai decent. Ascultați!

Tata a plecat de la țară la vârsta de paisprezece ani, fără haine de schimb sau bani de buzunar. Spunea, atunci când venea vorba, că a plecat la București în teniși, pentru a se înscrie la liceu și a căuta ceva de lucru. Cu siguranță auzise, încă de când păzea vacile pe dealuri și se îngrija de frații mai mici, că în sudul țării există un oraș mare, plin de posibilități, care i-ar putea oferi tot ceea ce căuta. Așa s-a născut visul său orășenesc.

În unele zile, la țară, modelam clădiri miniaturale din lut, cu etaj, parcare subterană și rampă de acces, întărind fiecare structură cu bețișoare pe dinăuntru ca să nu se crape după ce se usca lutul. Uneori lucram chiar și zece zile la o singură construcție. Robert era zeu în imaginație și execuție, iar eu îl urmăream, insistând să mă ajute. În loc de mașinuțe, foloseam niște pietricele cu formă dreptunghiulară, pe care le găseam la râpă după ce treceau șuvoaiele și valea redevenea accesibilă. Aveam pietre la discreție, unele maro, altele de un negru lucios, încât puteam construi un adevărat parc auto.

Atunci când ne plictiseam de construit, ne scăldam câteva ore în apa noroioasă, apoi ieșeam pe drum și împingeam roata unui cărucior dezmembrat, la care bunicul sudase un mâner. Fugeam cu roata pe drum până la capătul satului și înapoi, la deal, până în dreptul porții noastre.

După câteva proprietăți nelocuite și alte patru case bătrânești, urma doar un drum pustiu care continua spre pădure. Moșnegii povesteau, mai mult din auzite, că după pădure se află un deal, iar dincolo de el se zărește un sat vecin. Însă noi nu ne-am încumetat niciodată să-l vizităm, deoarece în pădure trăiau familii de porci mistreți, iar dacă le întâlneai era vai de tine.

Seara, înainte de asfințit, ne urcam în cireșul din grădina de peste drum, care aparținea tot bunicilor, părinții tatălui meu. Pe bunicul îl chema Ștefan, iar pe bunica, pe care o strigam mamaie, o chema Tereza. Cu părinții mamei nu am avut prea multe de vorbit și, prin urmare, nu i-am cunoscut. În familie se auzeau lucruri rele despre ei, așa că tata ne-a ținut la distanță. Cu timpul, m-am convins că a fost alegerea potrivită, și nici mama nu i-a contestat

vreodată decizia.

Deschideam poarta secretă și intram în grădina copacului care făcea cireșe cărnoase și atât de mari încât puteau fi comparate cu prunele. Ridicam poarta de fiecare dată când o împingeam, ca să nu se oprească în pământul denivelat, apoi ne urcam în copac și stăteam acolo până la lăsarea întinericului.

Plângeam deseori, odihnindu-mă pe crengile cireșului, fără să cunosc vreo durere. Mă emoționau culorile cerului la apus, vântul care clătina coroana, clopotele... nu știu. Simțeam un dor adânc în inimă, deși nu înțelegeam sentimentul.

Peste dealurile care ascundeau satul Vladnic răsunau avioane de vânătoare și bombardament. Piloții de la Baza 95 Aeriană din Bacău, numită astfel abia doi ani mai târziu, se antrenau în zonă, iar liniștea era tulburată de zgomotul aparatelor supersonice de tip MiG-21 LanceR.

Într-o zi în care serveam masa în curte, sub cerul liber, împreună cu întreaga familie, i-am spus bunicii că mi-aș dori să zbor și eu, ca să experimentez senzația periculoasă și imaginea magnifică pe care visam să o admir. Atunci ea a intervenit, descurajată:

„Măi mamaie, să te faci pilot de avion este foarte greu. Ai să înțelegi cum stau lucrurile când vei mai crește. Piloții sunt oameni importanți, deștepți și puternici. Noi nici nu îndrăznim să ne gândim la așa ceva. Mai întâi trebuie să faci școală, apoi, dacă se va îndura bunul Dumnezeu de noi, o să ajungi muncitor la fabrică, mecanic, sau, în cel mai fericit caz, un inginer.

Noi suntem blestemați din neam, de o femeie rea. De aceea, toate ne merg prost. Dovada este chiar accidentul lui Iosif, îmbolnăvirea unchiului Ferent, cei doi copii pe care i-am pierdut, și cine știe ce alte surprize vor mai urma“.

Pledoaria a fost întreruptă de bunicul, care i s-a adresat pe un ton sever, spunându-i să-și țină gura măcar în prezența nepoților. Atunci, toți cei de la masă s-au apucat să mănânce și nu s-a mai auzit nici musca. Desigur, mi-a displăcut răspunsul bunicii, dar în scurtă vreme am uitat viziunea ei descurajantă.

Douăzeci de ani mai târziu, după ce publicasem primele trei volume din seria „Vorbind cu Dumnezeu“, timp în care se petrecuseră multe, am fost contactat de un cititor prietenos, care mi-a scris o scrisoare de mulțumire. Textul suna astfel:

„Te salut dragă scriitor și mesager de prim rang al Celui care este peste toți și în toate lucrurile. Mă înclin în fața ta și îți mulțumesc pentru lucrarea săvârșită, atât de importantă încât nu-mi găsesc cuvintele.

Din exprimarea ta modestă deduc că ești un tânăr simplu și încercat de greutate. Ceea ce îmi este însă imposibil de conceput este cum ai reușit să atingi o gândire atât de avansată. Deși recunosc adevărul și simt că fiecare învățătură mă izbește, nu pot ține pasul.

Spre deosebire de tine, eu am dus o viață organizată. Sunt fost pilot de avion de vânătoare și absolvent al Centrului de Instrucție al Aviației din Bacău. În prezent sunt pensionar, dar nu duc lipsă nici de finanțe, nici de popularitate. În tinerețe am primit o educație superioară, la care puțini au acces, m-am dedicat și am avut parte de tot ce este mai bun. Și totuși, citind cărțile tale, realizez că nu știu nimic real despre viață. Înțelepciunea pe care o transmiți mă zdruncină până la sânge și aș da totul să pot vedea ceea ce vezi tu atunci când ți se deschid cerurile.

Eu am admirat de mii de ori frumusețea cerului vizibil, dar tu poți vedea cerul real chiar și cu ochii închiși. Cred că ești cel mai fericit om de pe Pământ“.

Vezi tu, iubitele, în realitate, bunicii tăi au fost binecuvântați, nu blestemați. Căci băiețelul divin se afla la masa lor și alesese ca punct de încarnare familia lor. Cu toate acestea, au crezut că Dumnezeu este departe și că îi disprețuiește.

Omul lipsit de lumina lăuntrică nu vede, chiar dacă ține ochii deschiși. Orbul percepe toate lucrurile pe dos; de aceea, smulge cu atâta ușurință viața fragilă din sol, privește cu seninătate pe chip soarta copiilor famelnici și ridică la rang de cinste metalul fără valoare, legea și hârtia.

Bunicii tăi s-au stins în suferință și ocară, căci aparența le-a influențat percepția, iar percepția le-a hotărât destinul. Adevărat îți spun că vor mai trece o mie de ani până în dimineața spirituală a sufletelor lor, când vor înțelege că au fost și sunt iubiți. Nu există fericire mai mare decât aceea de a aduce pe lume sau de a găzdui în casa ta un copil ceresc. Cei care au parte de acest privilegiu nu mai sunt obligați să facă nimic în plus pentru propria mântuire. Iubirea pe care o simt față de copilul divin, pe care nu-l înțeleg, este biletul lor de trecere.

Crezi că familia Mea pământească, pe nedrept numită sfântă, a pătruns în cel mai înalt cer prin puterile ei? Părinții Mei adoptivi și copiii lor nu au făcut nimic remarcabil în timpul vieții, în afară de a Mă îngriji în primii ani și apoi a-Mi fi mai mult piedici decât ajutor. În afară de iubirea Mariei, mama trupului Meu, cea mai înflăcărată iubire față de divinitatea din Mine a sălășluit în inima unuia dintre ucenici. El M-a admirat atât de mult și a dorit

cu ardoare să devină asemenea Mie până când a devenit. Ioan nu-Mi este ucenic, ci frate, iar voi sunteți elevii săi și copiii Mei.

Eu îți dăruiesc cea mai avansată știință spirituală, care va fi studiată și probată timp de o mie trei sute de ani pe Pământ și va rămâne în inimile oamenilor până la sfârșit. Din când în când, vă delectez cu o istorioară emoționantă, ca să nu obosiți.

Revenind la subiectul documentului nostru, află că una dintre atribuțiile principale ale particulelor stelare este mișcarea materiei, vibrația vitală a formelor animate și neanimate existente.

Dă frâu liber imaginației și închipuie-ți un atom care, în ceea ce privește forma, seamănă cu o planetă. În jurul acestei planete microscopice orbitează, asemenea unor sateliți naturali, între unu și șapte electroni. Aceștia poartă o sarcină electrică negativă, în timp ce nucleul atomului poartă una pozitivă.

În funcție de viteza cu care orbitează în jurul nucleului atomic, electronii mișcă pânza microcosmică, formând valuri. Aceste valuri au forme diferite: unele seamănă cu o clepsidră, altele cu o floare cu patru, șase sau chiar opt petale. Cele mai frumoase reprezentări apar la o vibrație de 112, 233 și 396 kilohertzi.

Este de la sine înțeles că mișcarea interioară a miliardelor de atomi determină nivelul energetic pe care forma exterioară îl emană. Dar nu vă bazați prea mult pe acest exemplu, pentru că în societatea oamenilor energia joasă este adesea confundată cu cea înaltă.

Despre un copil care se zbenguie de colo-colo, se cațără peste tot și are obraji roșii, iar inima, metaforic vorbind, pare gata să explodeze, se spune că este hiperactiv. Aceasta nu înseamnă că are o vibrație înaltă, ci dimpotrivă. La o vibrație de 30 kilohertzi atomii par înnebuniți, aproape ieșiți de sub control, spre deosebire de cei care vibrează la frecvențe înalte și funcționează liniștit, în mod armonios.

Unii dintre voi v-ați întreat, poate, de ce toate lucrurile care merg prost în lume ies atât de ușor în evidență, spre deosebire de cele care funcționează corect și trec neobservate pe lângă om, iar astăzi ați aflat răspunsul.

Există o muzică lentă și vindecătoare, compusă din sunete cu vibrație înaltă, care are efect regenerativ? Spiritualiștii le numesc valuri alfa sau vibrația lui Dumnezeu.

Există, dar efectul nu este acela la care te referi tu. Un sunet redat la frecvență înaltă îți stimulează organul auditiv și te liniștește. Iar liniștea interioară, așa cum știi, are numeroase beneficii asupra întregului trup. Cele mai sublime sunete îți ajung la inimă

și-i reglează pulsul, dar ele nu pot stimula celulele pentru regenerare sau accelerare. Ascensiunea se produce prin electrizare.

Dat fiind faptul că acum cunoști și acest lucru, deși nu-ți este tocmai străin, să nu-ți închipui că, dacă te curentezi, vei avea de câștigat. Eu vorbesc despre o electricitate purificată, emanată de particule eterice inteligente, cu rol vindecător. Acestea primesc de la Mine permisiunea de a-ți îmbogăți gradul vibrațional după fiecare probă pe care o treci. Ea este o recompensă pe care nimeni altcineva nu ți-o poate oferi.

Pentru o înțelegere mai profundă te voi pune la încercare, iar dacă vei trece proba, vei primi recompensa. Pe parcursul zilei Eu voi avea grijă să uiți de acest așa-zis test, pentru ca atenția ta să rămână concentrată pe lucrurile obișnuite.

Într-adevăr, ai avut grijă să uit tot ce am scris ieri dimineață! Astăzi este o nouă zi și vreau să povestesc întâmplarea în scris.

S-a întâmplat ca, în timp ce efectuam un transport în regim de închiriere cu autoturismul de serviciu, mai exact, duceam un grup de educatoare de la grădiniță până la cea mai apropiată stație de metrou, un participant la trafic și-a pierdut cumpătul și a încercat în mod voit să intre în coliziune cu mine. Văzând că am reușit să-l evit, a frânat brusc în fața mea, încât i-au fumegat cauciucurile. A coborât din mașină cu fața înroșită și venele pulsând, ca să mă certe pentru că oprisem microbuzul în stația special amenajată în acest scop.

În viziunea sa întunecată din acel moment, toți oamenii erau vinovați, mai puțin el. Era disperat de-a dreptul, săracul. Zbiera atât de tare încât îi sărea scuipatul din gură. Trecea printr-o criză nervoasă, răbufnise asemenea unei oale sub presiune căreia îi sare capacul și, în momentul izbirii, sparge plafonul tavanului dublat cu plăci de gips-carton. Din reacția sa a reieșit că lucrurile nu-i mergeau prea bine, decepția i se citea pe față, așa că am hotărât să nu contribuî și eu la răul care îl chinuia.

L-am privit cu aceeași calmitate cu care îmi servesc cafeaua la fereastră, în diminețile însorite, și l-am îndemnat să se urce în mașină și să-și vadă de drum, ca să nu atragă mai multă suferință în viața sa decât îndură deja. Imediat după replica mea, s-a oprit, a stat o clipă pe gânduri și s-a întors la mașină, fără să înțeleagă ce se întâmplă.

L-am compătimit, fără să las să se aprindă în mine dorința de a-i aplica lecția binemeritată. Atât eu, cât și pasagerii microbuzului, am fost uimiți de calmul pe care l-am dovedit într-o situație care ar fi scos pe oricine de pe șine și de puterea afirmației mele.

În următoarea secundă am înțeles că acesta fusese testul și mi-am amintit conversația noastră.

Dacă m-aș fi lăsat influențat de acel nefericit, răspunzându-i cu aceeași monedă, aș fi pierdut. Căci aș fi renunțat la pacea mea lăuntrică, peste care aș fi turnat otrava îmbolnăvitului. Astfel, aș fi comis o greșeală care ne-ar fi afectat pe amândoi. Îți mulțumesc pentru tăria pe care mi-ai dat-o, știind că de curaj și forță în pumn nu am dus niciodată lipsă.

Citind relatarea, scepticii ar putea crede că îi îndemn la obediență. Dacă ne vom purta frumos cu toți răufăcătorii, oare nu-i vom încuraja în prostia lor și, într-un final, ni se vor urca în cap? Aceștia trebuie mai degrabă pedepsiți, pentru a tăia rădăcina rea care a încolțit în ei. Totuși, nu nouă ne revine sarcina de a aplica pedepse, așa că nu ar trebui să ne facem griji în această privință.

Este cineva care să creadă că un om turbat care trage de volan în stânga și în dreapta, care oprește mașina pe drum și coboară la alți șoferi pentru a-i certa, va avea viață lungă? În starea în care se află, abia dacă ajunge întreg acasă, căci nebunia sa îl va împinge să comită o gafă de proporții, care nu-i va fi iertată și pe care o va regreta toată viața.

Acești oameni cheamă asupra lor toate evenimentele negative care pot fi create prin diversitatea de împrejurări. Le caută chiar și acolo unde nu există și tot dau de ele, căci le creează din nimic, și astfel își găsesc nașul. Motivul pentru care divinitatea permite astfel de tragedii este cât se poate de evident: sufletele lor trebuie curățate pentru a se îndrepta. Procesul desăvârșirii se aplică tuturor, chiar dacă unii rămân invalizi sau sfârșesc în închisori, chiar dacă sunt nevoiți să muncească ani de zile pentru a plăti daunele sau își pierd viața.

Mai mult decât atât, vă spun că scandalagiii se joacă cu focul. În ziua de astăzi, este suficient să te dai în spectacol din prea mult orgoliu sau teribilism și să te vadă cine nu trebuie, pentru a sfârși sub supraveghere medicală. În societatea umană, la fel ca în viață, supraviețuiește cel mai bine adaptat. Astfel, dacă nu te poți adapta timpurilor actuale, în care suntem constrânși de legea exterioară, dacă iubirea lăuntrică s-a ofilit și nu mai știm să ne respectăm și să ne susținem unii pe alții, nu vei putea supraviețui. Cel puțin nu vei avea o viață liberă, ci una ținută sub observație.

Odată ce ai fost luat în evidență, în urma unei crize nervoase, psihologii, iar mai târziu psihiatrii, se vor grăbi să-ți stabilească un diagnostic. Rezultatele vor rămâne în arhivele instituțiilor până la finalul vieții tale. Din acest motiv, vei fi acceptat cu mare dificul-

tate sau deloc de angajatori și vei ajunge la faliment. Sistemul a fost construit în așa fel încât prăbușirea să fie definitivă.

După incidentul relatat, am primit o recompensă care nu poate fi descrisă în cuvinte. Chiar nu există pe pământ un exemplu care să se apropie de senzația minunată. Pe durata ascensiunii am fost electrizat continuu, un proces pe care l-am mai descris de-a lungul dialogului și asupra căruia nu voi insista acum. Cert este că cerurile, atât cel interior, cât și cel exterior, mă îndemnau spre mai sus, tot mai sus. Urcam pe scara spirituală sărind câte două, trei trepte, iar sentimentul era atât de plăcut încât pentru o clipă am încercat să rămân acolo; însă, nu sosise încă timpul meu. Atunci mulțimea s-a liniștit și sufletul meu s-a întors pe Pământ.

În lumea de jos, nu este ușor să stârnești curiozitatea omului pentru adevăr. Adevărul îi aduce mai degrabă deranj decât alinare. Filosofia este grea și obositoare, iar timpul petrecut în formă este scurt. El se trezește dimineața, își face toaleta, ia gustarea în drum spre serviciu și repetă această scenă în fiecare zi, până la sfârșitul vieții. Seara caută desfătare, căci rutina îl deprimă și evită să se gândească la scop.

Bătrânii neîngrijiiți și supărați pe soartă se înghesuie în tramvaie cu sacoșele și cărucioarele lor. Amărăciunea plutește în aer; ei judecă prin fiecare cuvânt și gest. Pe Pământ, copiii nu se mai bucură, ci se mândresc; vanitatea a devenit bucuria lor. Adulții nu mai caută să se cunoască, ci se întâlnesc pentru actul sexual, apoi se întorc la casele lor, mai dezamăgiți și mai lipsiți de viață decât înainte. Guvernele și corporațiile îi storc de întreaga energie, iar motivația lumească le otrăvește inima prin dorința de a deveni cei mai bogați și influenți în cercurile lor.

Cine mai vrea astăzi să trăiască liniștit, în solitudine, judecând realitatea după învățătura Ta dreaptă pe care nu o recunoaște, sau după iubirea pe care nu o mai simte? Eu simt că mor de o mie de ori, pentru că nu pot face mai mult pentru oameni. Între ei și ajutorul Tău stă libertatea pe care le-ai dăruit-o. Dacă mi-aș vedea de mântuirea mea, viața ar fi mai ușoară.

Oamenilor mai sensibili li se arată, prin intermediul unui vis diferit de cele obișnuite, etapele vieții pe care sufletul trebuie să le străbată, sau destinul, cum mai este numit. Aceste imagini apar sub forma unor desene, aliniate de la stânga la dreapta, pe o pânză sau chiar pe piele. Deși simple, ele reușesc să cuprindă totul.

Prima ilustrație înfățișează un bebeluș învelit în câteva păături moi de culori diferite. Acestea simbolizează iubirea protectoare a familiei care îl aduce pe lume și confortul casei.

A doua ilustrație, fiind cea mai frumoasă perioadă din viața unui om, reprezintă un ied care zburdă. În spatele său strălucește un soare, iar în dreapta apare un gard sărăcăcios din lemn. Desenul simbolizează, după caz, perioada în care copilul crește liber, la țară, pentru a se dezvolta sănătos și a se familiariza cu natura Pământului.

A treia ilustrație simbolizează adolescența și anii de învățământ. Următoarele înfățișează sănătatea și puterea, frumusețea, senzualitatea, perioada de atașament, ruptura. Mai departe apare o inimă cusută cu ață.

Desenul următor simbolizează perioada de dedicare, munca transformată în obsesie, pentru care trăitorul este recompensat cu bani. După confortul material obținut, urmează căderea, pierderea sănătății, decepția și abandonul, apoi întoarcerea la înțelepciune, smerenia și, în cele din urmă, izbăvirea.

La consumarea etapelor în care trăitorul este evaluat în mod sublim, fără a primi note și fără a cunoaște nivelul spiritual atins, sufletul se trezește într-un loc străin, dar cumva familiar. În loc de încheiere, voi reda sub formă de dialog o viziune despre trecerea unui suflet în realitatea spirituală. Prima ființă se trezește după o viață tumultuoasă, trăită pe Pământ. A doua, cea conștientă, care o asistă pe prima, este spiritul ei călăuzitor. Așadar, sufletul recent trezit adresează o întrebare singurei persoane pe care o vede:

— Ce s-a întâmplat cu mine și unde mă aflu? Cine ești tu, om frumos, care aștepti la patul meu? Care sunt intențiile tale?

— Liniștește-te, în primul rând. Te afli pe mâini bune, într-o lume mai blândă; pericolul a trecut.

— Vrei să spui că am murit?

— Nu așa spune, ci te-ai trezit din moarte la viață. Acesta este adevărul.

Pe Pământ nu ai fost cu adevărat viu, ci ai trăit mai degrabă într-o stare de latență spirituală, provocată de haosul traumatizant pe care îl numiți viață și din care, în cele din urmă, te-am eliberat. Eu sunt cel responsabil de plecarea ta din formă și acela care te-a oferit Pământului la nașterea bebelușului uman. Aici nu mai poți fi rănit sau dezamăgit, de aceea te îndemn să lași garda jos și să te relaxezi pentru prima dată, în vederea vindecării, care poate dura până la o mie de ani.

Și totuși, nici această afirmație nu ar trebui să te sperie. Vreau să știi că, alături de mine, timpul nu există, iar tu nu vei îmbătrâni niciodată.

— Cine ești tu și de ce mă iubești?

— Eu sunt cea mai potrivită persoană însărcinată să te asiste, care te cunoaște mai bine decât te cunoști tu însuși. Pentru înțelegerea ta încă limitată, care are nevoie de o revizuire completă, îți spun că sunt ceea ce oamenii de pe Pământ numesc înger păzitor. În realitate, îngerul tău păzitor îți este tată. Ascultă-mă, deci, cu mare interes.

Tu ești acea părticică din mine care a ales să se întrupeze în mica lume mizerabilă a pământenilor, cu scopul de a se desăvârși pe sine și, totodată, de a izbăvi umanitatea. Ceea ce, în ciuda aparențelor, ai reușit pe Pământ în cei aproape șaiszeci de ani trăiți nu ai fi reușit niciodată în Împărăția Luminii. În sânul ei, nimeni nu te judecă, nu te condamnă și nu te supune. De aceea ai fost nevoit să culegi roadele de jos.

Te iubesc, căci aceasta este voia sfântă a Celui Mai Frumos și Mai Complet Spirit. De fiecare dată când ajut din voință proprie și cu intenție curată, sunt pătruns de frumusețea Unicului, care Își revarsă harul și puterea asupra mea, iar împreună devenim Una.

— Așadar, și tu urmărești ceva, la fel ca toate ființele create de Preafericitul despre care vorbești cu atâta adorație!

— La prima vedere, pare că ai dreptate. Și totuși, încă nu ai devenit suficient de iscusit în cele spirituale pentru a înțelege cum stau de fapt lucrurile. Ceea ce îți pot spune este că nu-mi datorezi nimic. Aceasta ar trebui să te liniștească pentru moment.

Spiritul atotputernic și iubitor pe care Îl ador există și în tine, într-o măsură chiar mai mare decât în mine, acum că ai cunoscut lumea. Sarcina mea este să-L trezesc, pentru ca El să devină activ prin tine, iar tu să poți merge mai departe, acolo unde eu nu pot ajunge. Chiar dacă, în sens omenesc, eu sunt sufletul tău părinte, în realitate tu ești tatăl meu. Căci cei ce vor veni în vremurile din urmă sunt cele dintâi spirite ale Împărăției de Sus.

— Unde sunt cei pe care îi iubesc, despre care mi s-a spus că îi voi întâlni după ce îmi voi lăsa trupul?

— Răbdare, dragul meu, căci toate se vor clarifica pe parcurs. Vezi tu, încă nu ești pregătit să întâlnești pe cineva, fiindcă porți asupra ta haina lumească de care trebuie să te dezbraci. Dovada că nu ești pregătit este chiar faptul că nu-i poți vedea. Părinții tăi și unele dintre rude se află chiar acum în fața ta și te privesc.

— Totuși, eu nu văd pe nimeni în afară de tine, care apari sub forma unei siluete albastre, cu tentă violet la față și mâini. Poate te percep așa din cauza confuziei în care mă aflu.

— Oameni și animale, așa cum ai cunoscut pe Pământ, există în toate lumile, cu deosebirea că sunt de o mie de ori mai curați,

mai blânzi și mai frumoși. Dragostea lor se vede în strălucirea pe care o emană. Aici, și în toată diversitatea, cei bogați în dragoste conduc, spre deosebire de societatea terestră, care ți-a demonstrat contrariul.

— Eu sunt un om cinstit și ordonat, care, încă din fașă, a iubit corectitudinea. Toți cei care m-au cunoscut îmi sunt martori. De aceea, consider că nu trebuie să-ți bați capul cu mine.

— Este adevărat, dar tu te-ai pregătit înaintea oamenilor, nu înaintea lui Dumnezeu. Din acest motiv, cunoștințele tale, la un loc cu diplomele obținute, nu înseamnă nimic.

Te întrebi de ce te numesc tatăl meu, când realitatea pare a fi opusă? Oferă-ți această iluminare cu ajutorul imaginației, asupra căreia ai control deplin.

Imaginează-ți o plantă în vârful căreia a înmugurit o florică gingașă, care răspândește un parfum fermecător. Eu sunt planta, spiritul stabil și uriaș în comparație cu tine, florica timidă care și-a deschis petalele la capătul uneia dintre ramurile mele. Tu, ca floare, nu izvorăști din ramurile sau din tulpina mea, care nu sunt altceva decât niște tuburi microscopice ce transportă seva vieții de la rădăcină spre vârf, ci din miezul nepătruns al Începătorului, care mă ține în viață și pe mine. Acesta este motivul pentru care te consider Dumnezeu, în ciuda faptului că o singură ramură de-a mea găzduiește o mie de flori.

Esența Unicului creează forme din ce în ce mai perfecte, prin care se poate manifesta în toată plenitudinea. Astfel, prin voi, noi, sufletele mai bătrâne, avem onoarea de a-L cunoaște. În prezența voastră Îi simțim parfumul mângâietor, iar ochii voștri îi reflectă splendoarea și înțelepciunea.

Prin natura ta de spirit liber poți atinge ceea ce mie nu mi s-a dat să ating și poți mișca munții pe care eu nici nu mi-i pot imagina. Tu ești salvarea mea care, odată trezită, oprește toate luptele și poartă lumile în palme.

La auzirea acestor cuvinte, sufletul proaspăt trezit a căzut pe gânduri și nu a mai răspuns. În scurt timp, lumina sa a călătorit până la capătul Cosmosului, asemenea unui foc divin purificator care a mistuit tot ce a găsit nedrept înaintea lui Dumnezeu. Apoi s-a întors în Soarele Primordial, din care va țâșni de fiecare dată când va fi nevoie.

Înainte de contopirea finală, sufletul proaspăt trezit s-a întors la ghidul său angelic și i-a vorbit cu o voce ca de tunet:

— Rămâi ceea ce ești pentru Mine și pentru oameni. Admir iubirea din inima ta, de aceea te binecuvântează. Nu ezita să-Mi ceri

ajutorul atunci când nu te vei descurca.

În continuare, îngerul s-a aplecat până la pământ în fața Sa și, cu ochii înlăcrimați, l-a mulțumit; iar Steaua s-a făcut nevăzută.

Voi, cei ce citiți aceste rânduri, ați cunoscut modul firesc în care ar fi bine să-i priviți pe copiii voștri. Aceasta este rânduiala din Împărăția de Sus, iar voi, oamenii de jos, trebuie să o urmați ca să trăiți.

Chiar și în cele lumești se aplică legea divină, altfel nu ați fi atins niciodată acest grad de conștiință. Un copil poate absorbi întreaga cunoaștere a tatălui său dacă are înclinație către preocupările acestuia și își dă silința, dar tatăl nu poate asimila ceea ce va experimenta copilul după moartea sa. Astfel, copilul devine tatăl părintelui său.

Dacă ți-ai întâlni astăzi tatăl pământesc, l-ai strânge la piept ca pe un fiu regăsit, i-ai mângâia părul și i-ai oferi toată protecția, căldura și cunoașterea ta, din care sufletelel său temător s-ar hrăni timp de o mie de ani.

V-am învățat, așadar, despre particulele eterice inteligente, cunoscute sub denumirea de fotoni. Până data viitoare, reflectați la cele citite, știind că pe Pământ totul este artificial, începând cu culorile. Substanța naturală care reflectă culorile luminii există în câteva soiuri de plante, insecte și animale exotice; în rest, predomină o nuanță maro-cenușie. Pentru a echilibra acest deficit, voi ați creat pigmenți artificiali, extrași din plante, și amestecuri chimice. Efectul culorilor naturale vă influențează pozitiv starea, spre deosebire de cele artificiale, care doar imită efectul.

Cauza pentru care plantele și creaturile de pe Terra sunt mai sărace în culoare, spre deosebire de cele de pe alte planete, este una la care nu te-ai fi gândit niciodată, Alberto, și anume distanța prea mică a Pământului față de Soare. Aceași cauză stă la baza sărăciei în frumusețe a formelor.

Cu cât razele Soarelui se deschid mai larg, cu atât viața care se dezvoltă pe corpurile cerești este mai desăvârșită. Analizează lumea subacvatică! Ce forme sublime viu colorate înnoată în recifuri, ca să nu mai pomenim de cele fluorescente, care strălucesc pur și simplu.

De ce consideri că Pluto este o lume de gheață?

Din cauza distanței la care se află de Soare.

Din cauza dimensiunii ei reduse.

Evident, cu cât planetele copil sunt mai depărtate de planeta părinte, Soarele, cu atât devin mai mari pentru a stoca mai multe particule eterice inteligente și pentru a crea forme mai sublime.

Diferența este că Pluto nu este o lume propriu-zisă, ci un satelit natural rătăcit.

Cunoașterea umană despre corpurile cerești și pânza cosmică este superficială. În realitate, aceste corpuri sunt mult mai mici decât par atunci când sunt privite de pe Pământ. Căci atmosfera, având forma unei lentile, amplifică lumina și mărește imaginea astrelor. De pe Saturn sau Jupiter, Soarele pare chiar mai mare, deoarece lentila acestor giganți respectă proporțiile lor, în ciuda distanței mai mari față de el.

Dacă un Soare Galactic Central este atât de mare, încât sorii și planetele care orbitează în jurul său par doar niște musculițe, de ce nu-i vedem lumina?

Lumina se vede, chiar dacă este umbrită de gazele cosmice și de corpurile aflate în raza vizuală. Acel nor de lumină pe care îl zăriți într-o noapte senină este chiar lumina Soarelui Central al galaxiei voastre. Și nu te împiedica atunci când Mă auzi vorbind despre ființele care locuiesc pe stele. Spiritului nu-i este nici cald, nici frig, și nu are nevoie de scoarță pentru a-și crea realitatea.

Dacă pământeanul a reușit să extragă materialele necesare dintr-un sol sărac pentru a-și construi o locuință, nu crezi că pe o planetă superioară ființele pot realiza lucruri pe măsură?

Nu putem ignora faptul că unii cititori se întreabă de ce este Pământul, despre care știm că are nenumărate lipsuri și defecte, punctul principal de încarnare a spiritelor — ce îl face să fie atât de special?

Aflați că Pământul este o planetă oarecum tânără, ruptă din Marele Soare Central Primordial și dăruită spiritelor dornice să se perfecționeze. În sens natural, el este copilul direct al Marelui Soare Central, iar în înțeles spiritual este Fiul lui Dumnezeu, cea mai iubită planetă.

Mi-au dat lacrimile!

Marele Soare Central, în jurul căruia se învârt sorii secundari care susțin miliarde de galaxii cu nenumărate sisteme solare purtătoare de viață, s-a scuturat de această planetă minusculă ca de un parazit, pe care v-a dăruit-o în scopul deja menționat. De atunci, Pământul a călătorit și s-a oprit în Calea Lactee, unde a fost adoptat de Soarele pe care îl vedeți pe cer.

Despre Pământ vă spun că nu este nici rău, nici bun, ci pur și simplu necesar desăvârșirii, influențând viața de pretutindeni. Spiritele devin copii ai lui Dumnezeu, lăsându-și slava pentru a trăi vieți de vierme în trup de carne. Așa am procedat Eu, Marele Spirit, și așa veți proceda și voi, după Mine.

Acum cunoașteți istoria planetei așa cum nu și-a închipuit-o niciun învățat. Oamenii care primesc astfel de învățături se nasc o dată la o mie de ani. Cinstiți-i și admirați-le stăruința.

Aflați de la autor că, după toată învățătura și sprijinul pe care i le-am oferit, spiritul său rămâne încă slab și nedefinit. Pentru fiecare viziune expusă în scris, a fost nevoie să intervin pentru a-l păstra în viață. Și dacă un spirit dedicat și credincios, așa cum a dovedit el că este, nu reprezintă mai mult decât o pulbere în fața forțelor stăpânitoare care ascultă numai de Mine, imaginați-vă nivelul spiritual al unuia care nu M-a cunoscut.

Mulți critici vor afirma că acești scriitori s-au autoproclamat profeți trimiși de Dumnezeu dintr-o nevoie excesivă de atenție, în loc să se dedice muncii și să contribuie. Totuși, pe plan material au trudit cât o sută de oameni obișnuiți, iar pe plan spiritual au muncit mai mult decât un milion.

Aici, la școala Mea, învățați smerenia și respectul reciproc. Căutați să vă cunoașteți și veți înțelege că nu aveți motive să vă mândriți, ci doar să vă bucurați.

Amin!

Sfârșitul Documentului 6